

Jocurile Olimpice de vară din 1976, de la Montreal, au rămas în istorie ca „Olimpiada Nadia Comăneci”. Fosta mare gimnastă a luat caimacul întrecerii, câștigând trei din cele patru medalii de aur adjudecate de sportivii români, la bârnă, individual compus și paralele.

Cea de-a patra medalie de aur a României la Jocurile din Canada a fost obținută de Vasile Dîba, care, totodată, a marcat și o premieră, devenind primul român din istorie care a câștigat titlul olimpic la kaiac. A vrut să renunțe la sport Vasile Dîba s-a născut la 24.07.1954, în comuna Jurilovca, din Județul Tulcea. A început să practice canotajul – sportul rege al locuitorilor din zona Deltei Dunării –

la vârsta de 15 ani, la clubul Delta Tulcea.

A fost atras către „sportul apelor” de antrenorul Igor Lipalit, care fondase clubul Delta și căuta viitori sportivi prin tot județul Tulcea. Primele experiențe cu kaiacul n-au fost tocmai pe placul lui Vasile Dîba, care, la scurt timp după ce s-a apucat de sport, a avut o tentativă de „evadare”.

„Domnul profesor ne-a selecționat pe cei mai înalți pentru kaiac și pe cei mai mici pentru canoe. Eu, fiind mai înăltuț, m-a pus să fac kaiac. Ne-a scos pe apă, m-am răsturnat de vreo două-trei ori, apa era rece, a doua zi iarăși m-am răsturnat...”, povestea fostul campion olimpic într-un interviu acordat ziarului Libertatea.

Dezamăgit de primele experiențe cu kaiacul, Vasile Dîba a luat autobuzul de la Tulcea și s-a întors acasă, în comuna Jurilovca. „Mi-a fost rușine să-i spun tatălui meu că am fugit. A venit antrenorul după mine acasă și tata i-a zis: «Îmbarcă-l în mașină și până nu scoate o medalie să nu mai vină acasă!». E greu la început. Eram și grăsuț, nu aveam condiție fizică, trebuia să slăbesc. Trebuia să alerg. Alergam juma’ de lac, nu mai puteam. Ziceam că gata, mă las de sport. Condiție fizică de unde? Sportul ăsta cere multe sacrificii: forță, rezistență, mai ales rezistență”, a mai rememorat Dîba.

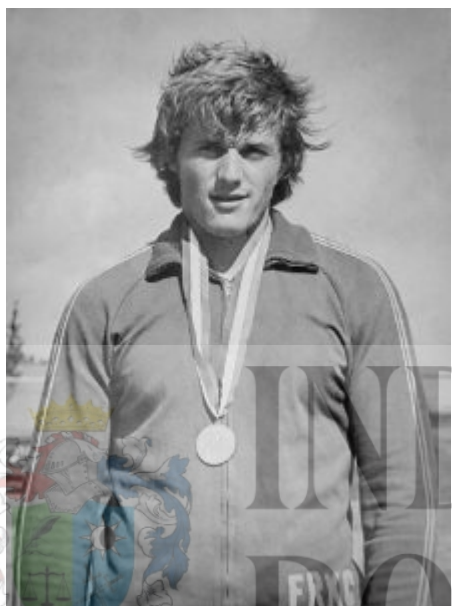
De la Delta Tulcea a ajuns în scurt timp la București, la clubul Dinamo, iar după o scurtă perioadă s-a întors la Tulcea, continuându-și antrenamentele de kaiac până în anul 1972, când a fost rechemat de Dinamo. Dorința tatălui, de a-l vedea pe Vasile medaliat, s-a împlinit în 1971, când sportivul a câștigat două medalii de argint la Campionatele Europene de juniori. Doi ani mai târziu, la Campionatele Mondiale de la Ciudad de Mexico, a câștigat două medalii de aur, iar în 1975, la Campionatele Mondiale de la Belgrad, s-a clasat al doilea în ambele probe la care a participat.

Aur olimpic și bronz la Montreal, argint și bronz la Moscova

În 1976, pe când avea doar 22 de ani, Vasile Dîba a fost inclus în lotul olimpic al României pentru participarea la Jocurile de la Montreal.

Vasile Dîba, primul campion olimpic român la kaid

În condițiile în care Nadia Comăneci dominase concursul de gimnastică, speranțele României de a câștiga și alte medalii de aur se legau și de kaid-canoe. Și în primul rând de Ivan Patzaichin, cel care câștigase titlul olimpic atât în 1968, în Mexic (alături de Serghei Covaliov), cât și la München, în proba individuală. În Canada, însă, Patzaichin n-a reușit să obțină nicio medalie. A ieșit însă la rampă tânărul Vasile Dîba, debutant la Jocurile Olimpice. În finala probei de kaid 500 m, Dîba a plecat ca din pușcă, urmărit de ungurul Zoltan Sztanity și de est-germanul Rüdiger Helm, a rezistat atacurilor acestora și a terminat primul cursa, cucerind, astfel, titlul olimpic, singurul titlu individual la kaid din istoria participărilor României. „Am visat la această medalie, însă am avut emoții foarte mari. Îi cunoșteam pe adversari. Am mai concurat alături de ei și știam cât sunt de tari. Am câștigat seria, iar apoi semifinala. Și din acel moment am început să mă gândesc la o victorie în finală”, mărturisea ulterior campionul olimpic.

La aceeași ediție a Jocurilor Olimpice, Vasile Dîba avea să mai obțină și o medalie de bronz, la proba de 1.000 m, iar patru ani mai târziu, la Olimpiada de la Moscova, a câștigat medalia de argint la proba de 1.000 m, în kaidul de 4, alături de Nicușor Eșeanu, Ioan Geantă și Mihai Zafiu, și medalia de bronz în proba individuală pe distanță scurtă (500 m). La acestea se mai adaugă și cinci medalii de aur la Campionatele Mondiale, dobândite în Mexico City (două, în 1974), Sofia (două, în 1977) și Belgrad (1978), precum și două „arginturi mondiale” (ambele la Belgrad, în 1975).

Vasile Dîba, primul campion olimpic român la kaid

Pentru realizările sale, Vasile Dîba a primit titlul de Maestru Emerit al Sportului și a fost decorat cu Ordinul Muncii Clasa I (1976), Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a (1981) și Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004). După retragerea din cariera sportivă, Vasile Dîba a ieșit din lumina reflectoarelor. Ultimele informații despre primul campion olimpic al României la kaid erau că se retrăsese de mai mulți ani în comuna natală din Delta Dunării, Jurilovca, iar apoi că se confrunta cu probleme de sănătate. În ziua de 20.02.2024, Vasile Dîba a încetat din viață. A fost înmormântat cu onoruri militare în cimitirul din Jurilovca, unde sala sporturilor îi poartă numele.

Mugur Băileșteanu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*